

The book is owned by ชมรมอนุรักษ์การ์ตูนไทย

Typed to Word Document by คุณ Somerset

Converted to PDF Format by webmaster@samgler.org

This PDF file is intended for educational purpose and private use only. Our goal is to promote SamGler to all walks of life and to memorize Por Intarapalit, one of the greatest writers in Thai history.

พล นิกร กิมหงวน

สาริกา

ป.อินทรปาลิต

เป็นเวลาพิเศษแล้ว ที่สนามเทนนิสหน้าบ้าน “พัชรภรณ์” ถูกทิ้งไว้ว่างเปล่า ไม่มีใครประลองฝีมือกันเลย ทั้งนี้ก็เพราะลูกเทนนิสมีราคาแพงและหาซื้อยาก วันนี้กิมหงวนซื้อลูกเทนนิสมา ๑ โหล ซึ่งเพิ่งส่งมาจากประเทศอังกฤษเป็นงวดแรกหลังจากมหาสงครามคราวนี้ ดังนั้นสี่สหายจึงสั่งให้คนใช้จัดการรอยเส้นและขึงเน็ตแล้วก็ซ้อมมือกัน แต่เล่นกันได้ไม่ถึงชั่วโมงก็เหนื่อยเลยเลิกนั่งพักผ่อนสนทนากันบนเก้าอี้สนาม

ดร.ดิเรกยังเล่นได้ดี ทำให้พล นิกร กิมหงวนต้องชมเชยเขา

“ เรา ๓ คนฝีมือเป็นรองแกมาก ” พลพูดด้วยความจริงใจ “ กำลังแกก็ยังมี ถ้าแกได้ซ้อมมือทุกวันนักเทนนิสเมืองไทยคงหาตัวจับยาก ”

นายแพทย์หนุ่มยิ้มอย่างพากพวม

“ พูดแล้วจะว่าคุยเมื่อกันอยู่อังกฤษ โดแนลนัซยังถึงกับออกปากชมเปาะ ว่ากันดีลูกได้เด็ดขาดและแม่นยำมากที่ออกสปอร์คกันเคยแสดงเทนนิสให้อาจารย์และเพื่อนดูเป็นขวัญตา กันเลิฟลูกทางนี้แล้ววิ่งไปรับคอร์ทโน้นตีกลับมาทางนี้ วิ่งกลับมาทางนี้อีก ”

นิกรตบมือเบาๆ

“ เก่งมาก โทกชิบหายเลย ”

ดิเรกสะดุ้งโหยงแล้วยิ้มแห้งๆ

“ เห็นกันเป็นโทกชิบไปไม่ได้ ไม่เชื่อก็ตามใจ ง่า-พูดถึงเทนนิส ทำให้กันต้องนึกถึงมหाराชาคนหนึ่ง ”

กิมหงวนรีบพูดเสริมขึ้น

“ พอไวย พยายามคุยเรื่องอื่นบ้างซิแก ฉันเบื่อเรื่องมหाराชาของแกเต็มทนแล้ว ”

ก่อนที่ดิเรกจะพูดว่าอะไร นิกรก็จ๊วยปากห้ามทุกคนให้สงบปากเสียง

“ เฮ้ย-เฮ้ย ผู้หญิงคนนั้นมาหาใครไวย หล่อจัง ”

๓ สหายต่างมองตามสายตานิกร หญิงสาวรูปร่างสูงโปร่งคนหนึ่ง ใบหน้าสวยเก๋ แต่งตัวทันสมัย กระโปรงดำเสื้อชั้นนอกดำคอปัสสาว ถือกระเป๋าเงินสีดำ สวมรองเท้าชั้นสูง เดินตรงเข้ามาหาสี่สหาย

“ แบ็งก็ตีหรือแบงก็เกี้ยว ” อาเสี่ยพูดเปรยๆ

“ ดีนะ ” พลออกความเห็น “ พูดเป็นบ้าไปได้ เขาอาจจะเป็นเพื่อนของเมียเราก็ได้ หรือเขาอาจจะมาหาคุณพ่อหรือคุณแม่ก็ได้ ”

๔ สหายเงยบกริบ จนกระทั่งหญิงสาวเดินเข้ามาหยุดยืนข้างหน้า กระพุ่มมือไหว้สี่สหายอย่างนอบน้อม

“ ประทานโทษเถอะคะ คุณแหม่วอยู่ไหมคะ ”

สี่สหายทำกิริยารู้มกริมแบบเจ้าชู้ประตุติน

“ คุณแห้วไหนครับ ”

“ คุณแห้ว เลขานุการของเจ้าคุณประสิทธิ์ฯ เจ้าของบ้านนี้อย่างไรล่ะคะ ”

๔ สหายกลิ่นน้ำลายเอื้อมพร้อมๆกัน และเกือบจะหัวเราะดังๆ นิกกรลุกขึ้นยืน

“ อ้อ คุณแห้วนายของผมนะ เสิญชีครับ เสิญชีบ่นตึก ประธานโทษคุณชื่ออะไรครับ ผมจะได้ไปเรียนให้
คุณแห้วทราบว่าคุณมาหา ”

“ ขอขอบคุณค่ะ ดิฉันมัลลิกา ”

“ พับผ่า ” กิมหงวนร้องขึ้นดังๆ “ คล้องกับผมเปียบเชียวครับ ผมชื่อกิมหงวนเป็นหัวหน้าคนใช้ในบ้าน
นี่ ”

นิกกรหันมาเอ็ดตะโรอาเสียว

“ ทะลึ่งมาก ประเดี๋ยวฉันจะฟ้องคุณแห้วให้เขียนหลังแก ๓๐ ที ” พุดจบเขาก็หันมายิ้มกับแขกของเจ้า
แห้ว “ เสิญชีครับ ”

“ ค่ะ ขอขอบคุณ ”

แล้วนิกกรก็พาหล่อนเดินขึ้นไปบนตึก เลี้ยวขวามือเข้าไปในห้องรับแขกอันหรูหราของบ้าน “ พัชราภรณ์ ”

“ โปรดนั่งรอสักครู่นะคะครับ ผมจะไปเชิญคุณแห้วมาพบคุณเดี๋ยวนี้ ”

แล้วนิกกรก็เดินอ้อมยิ้มออกไปจากห้องรับแขก เลี้ยวเข้าห้องโถง ถ้ามองสาวใช้คนหนึ่งถึงเจ้าแห้ว ได้ความว่า
อยู่หลังตึก นิกกรจึงเดินออกไป เขาแลเห็นเลขานุการของเจ้าคุณประสิทธิ์ฯ กำลังช่วยเจ้าเป่ลงภูที่เฉลียงหลังตึก

“ คุณแห้ว คุณแห้วครับ ”

เจ้าแห้วสะดุ้ง เงยหน้ามองนิกกรอย่างแปลกใจ

“ รับประทานซักถามมันจะขึ้นหลังผมครับ ” แล้วเจ้าแห้วก็หัวเราะ

นิกกรพุดพลาบหัวเราะ

“ ฉันเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่า คุณอาเลื่อนตำแหน่งแฉจากคนใช้ เป็นเลขานุการของท่าน ”

เจ้าแห้วอ้าปากหวอ

“ รับประทานใครบอกครับ ”

“ ผู้หญิงคนหนึ่งเขาบอกฉัน ออกไปพบเขาซี เขามาหาแก ”

เจ้าแห้วใจหายวาบ

“ ตาย – ตาย รับประทานออกแต่กัณเณ สารีกาอาจารย์ผ่องทำพิษผมแล้ว ออกแต่จริงๆนะคะครับ ไม่ใช่อก
แตกเล่น วันนี้มีผู้หญิงสาวสวยมาหาผมตั้ง ๕-๖ รายแล้วอ้อนวอนให้ผมเป็นผัว ”

นิกกรยิ้มตาไพลง

“ ฮึ๊? ”

“ จริงๆครับ รับประทานผมยกคิ้วแฉลับเดียวตามมาถึงบ้าน เออเนาะ ของท่านขลังเอามาก รับประทาน
ผมไม่ออกไปละครับ ผมกำลังทำงาน ”

นายการุณวงศ์มองดูเจ้าแห้วด้วยความแปลกใจ

“ เขาบอกฉันว่า เขาชื่อมัลลิกา ”

เจ้าแห้วทำคอเย็น

“ ตายห่า มัลลิกา ลูกสาวเจ้าคุณเทวกรรมรังรักษ์ บ้านอยู่นางเลิ้ง ”

นิกรใจหายวาบ

“ ลูกสาวเจ้าคุณเขี้ยวอะไร ”

“ ครับ รับประทานตอนกลางวันคุณหญิงท่านใช้ให้ผมไปซื้อลำไยที่สะพานหัน ผมพบคุณมัลลิกากำลังซื้อน้อยหน้า ผมเอามือตีกันเพียงเดียวตามผมมาถึงหน้าบ้าน รับประทานผมก็เลยโกหกว่าผมเป็นเลขานุการท่านเจ้าคุณ ”

นิกรพิศวงงงวยยิ่งนัก มันไม่น่าจะเป็นไปได้เลยที่สุภาพสตรีผู้นี้จะพอกพอใจเจ้าแห้ว

“ อ้อ – แกนี่ไม่เลวไฉน ออกไปต้อนรับเขาหน่อยซี ไหนๆเขาก็อุตส่าห์มาหาแกจนถึงบ้านแล้ว ”

เจ้าแห้วลุกขึ้นยืน บ่นพึมพำ แล้วเดินเข้าไปในห้องโถง นิกรตามมาด้วย เจ้าแห้วเลียเข้าไปในห้องรับแขก ส่วนนิกรลงไปหาเพื่อนของเขาที่สนาม นายการุณวงศ์รับรายงานให้เพื่อนๆทราบ

“ เจ้าแห้วมันมีของดีไฉน พวกเรา มันบอกว่าแม่มัลลิกา เป็นลูกสาวเจ้าคุณอะไรคนหนึ่ง บ้านอยู่ทางนางเลิ้ง เจ้าแห้วไปพบที่สะพานหัน เมื่อตอนกลางวันเอามือตีกันเป๊ะเดียว แม่มัลลิกาตามมาจนถึงบ้านเลยรู้จักกัน ”

พล กิมหงวน และ ดร.ดิเรก นั่งตลิ่ง แล้ว ๔ สหายก็หันไปทางตึก แลเห็นมัลลิกากับเจ้าแห้วเดินออกมาจากห้องรับแขก เสียงเจ้าแห้วเอ็ดตะโรลั่น

“ ผมเสียใจเหลือเกินคุณมัลลิกา ผมไม่มีความรักที่จะให้คุณ อย่าพยายามมาเตี๊ยะผมเลยครับ ผมมีคู่รักแล้ว ”

หญิงสาวเจ้าของนามมัลลิกา ก้มหน้ามองดูพื้นท่าทางของหล่อนเศร้า

“ คุณแห้วคะ ถ้าคุณรังเกียจมัลลิกาละก็โปรดฆ่ามัลลิกาเสียเถอะคะ ดิฉันจะเป็นบ้าเพราะหลงรักคุณอยู่แล้ว ”

“ ู้ไร่ แล้วกันไฉน ” เจ้าแห้วเอ็ดตะโรลั่น “ บอกว่าไม่รักเข้าใจไหม อะไรมาอ่อนวอนอยู่ได้ ไปๆ ไป ให้พ้นผมไม่มีเวลาต้อนรับคุณยุ่งเหลือเกิน ประเดี๋ยวคนโน้นมาคนนี่มาล้นแต่มาขอแต่งงานกับผมทั้งนั้น ” พูดจบ เจ้าแห้วก็หมุนตัวกลับเดินกลับ

๔ สหายตื่นตื่นเหลือที่จะกล่าว ผู้หญิงที่สวยและมีท่าทางเป็นผู้ดีมีสกุล มาหลงรักเจ้าแห้ว

มัลลิกายกผ้าเช็ดหน้าขึ้นซับน้ำตาเดินก้มหน้าลงมาจากตึก พล นิกร กิมหงวน และดร.ดิเรก จ้องตาเขม็งมองดูหล่อน มัลลิกาเดินร้องไห้ออกไปจากบ้าน

เจ้าแห้วออกมาอีก ยกมือทำสะเอวมองดูผู้หญิงสาวจนลับตา แล้วเจ้าแห้วก็แค้นหัวเราะจนเสียงลั่น

“ แห้ว แห้วไฉน มานี่แน่ะ ” อาเสียร้องเรียก

เจ้าแห้วอมยิ้ม

“ รับประทานผมกำลังทำงานครับ ”

พลพุดเสริมขึ้น

“ มาหาข้าเดียว ช่างไปหมดแล้ว ”

เจ้าแห้วเดินลงบันไดตรงเข้ามาหาสี่สหาย ทรวดตัวนั่งบนพื้นหญ้า

“ บอกข้าเดี๋ยวนี้ ” อาเสียพุดเร็วปรือ “ แกมีอะไรดีหรือวะ ผู้หญิงอย่างนี้ถึงได้หลงรักแกบอกให้ฉันหายข้องใจหน่อยเถอะน่า ”

เจ้าแห้วยักคิ้วแผลิบ

“ คนเราก็จะต้องมีของดีบ้างซีครับ รับประทาน อย่างพวกคุณ ผู้หญิงรักเพราะมีเงิน แต่สำหรับผม
รับประทานไม่ต้องมีเงินเลย รับประทานไม่ว่าลูกเขาเมียใคร ถ้าผมเป็นชอบแล้วเป็นรับประทานเป็นได้ทั้งนั้น”

๔ สหายยิ่งเพิ่มความสนใจในตัวเจ้าแห้ว

“ ก็นั่นนะซี แกมีดีอะไรเล่า ”

เจ้าแห้วหัวเราะ

“ รับประทานอย่าทราบเลยครับ คุณหมอบเป็นคนหัวสมัยใหม่ ประเดี๋ยวก็หัวเราะเยาะผมเท่านั้น และ
คุณหมอบจะต้องว่า อิมพอสซิเบิล “

พลยืมให้เจ้าแห้ว

“ เถอะน่า บอกหน่อยเถอะวะ ข้าอยากรู้เรื่องเหลือเกินว่าแกมีดีอะไร ”

“ รับประทานสาริกาครับ ผมไปลงมาเมื่อวานนี้เอง ”

“ สาริกา ” ดีเรกตรง “ ฟรังไม่รู้จักมันคืออะไร ”

“ มันคือเสน่ห์ทำให้ผู้หญิงรักครับ คุณหมอ ”

กิมหงวนถามขึ้นทันที

“ อาจารย์ไหน ”

“ อาจารย์ผ่อง ตรอกวัดตรีศรีครับ เพิ่งสึกจากพระเมื่อก่อนเข้าพรรษามาตัวเอง มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย
รับประทานอยู่ยงคงกะพันเป็นเตี้ย หนาหน้าทอง เสน่ห์ยาแฝดและสาริกาเด็ดขาดกว่าอาจารย์อื่นๆ “

๔ สหายต่างมองดูหน้ากัน แล้วมองดูเจ้าแห้วทุกคนสนใจไม่น้อย ผู้สนใจมากที่สุดคือกิมหงวน

“ สาริกาน่าจะเป็นตะกรุดใช่ไหม ” นิกรถาม

เจ้าแห้วสั่นศีรษะ

“ ไม่ใช่ครับ รับประทานลงไว้ที่ฟันผม ” แล้วเจ้าแห้วก็อ้าปากให้ดู “ นี่ครับซึกนี้มีคาถากำกับด้วย ถ้าผม
อยากจะให้ผู้หญิงรัก ผมว่าคาถา ๓ ครั้ง แล้วเอามือตีกันเพียะหรือถูกเนื้อถูกตัวหล่อนเบาๆ รับประทานต้องรัก
ผมทันที วันนี้ผมลองมาหลายคนแล้ว ได้ผลทั้งนั้น”

๔ สหายยิ่งเพิ่มความตื่นเต้นแปลกใจ หญิงสาวเดินตรงเข้ามา เจ้าแห้วผลุดลุกขึ้นยืน หล่อนกระพุ่มมือ
ไหวเจ้าแห้วทันที

“ ดิฉันคิดถึงคุณจะเป็นบ้าอยู่แล้ว คุณแห้ว ๕ ชั่วโมงที่ไม่ได้พบกันนานราวกับตั้งปี ”

เจ้าแห้วหัวเราะ

“ หมายความว่าคุณรักผมอยากได้ผมเป็นผัว ”

“ ค่ะ ” ตอบเสีียงละห้อย

“ เสีใจมาก ” เจ้าแห้วพูดอย่างเยอหยิ่ง

“ ผมยังรักความเป็นโสดขงผม ถ้าผมจะมีเมีย เมียผมจะต้องสวยกว่าคุณ ”

“ โถ ดิฉันการบ้านการเรือนเก่งสารพัดเขียวคะ คุณแห้ว ”

“ ฮี้-บอกว่าไม่เอา กวนใจจริงเชียว ขอโทษเชิญออกไปบ้านนี้ได้ ผมเป็นแต่เพียงคนใช้ในบ้านนี้ นะครับ
นี่-นายของผมท่านนี่ ”

หล่อนทำตาแดงๆ คล้ายกับจะร้องไห้

“ เห็นอกดิฉันบ้างซีคะ คุณแห้ว ”

“ ไม่เอา มันโง่ ไม่อยากดูหรอก คุณกลับไปบ้านเสียก่อนเถอะ ผมจะตรองดูก่อน บางทีผมอาจจะเลือกคุณเป็นเมียผมก็ได้ ”

คราวนี้หล่อนยิ้มออกมาได้

“ จริงๆหรือคะ ”

“ ครับ ”

“ ถ้ายังงั้นดิฉันไม่ขัดใจคุณละคะ กราบลานะคะ ดิฉันอยู่หน้าวังสมเด็จพระนเรศวรมหาราช นี่เอง ถ้ายังงั้นกรุณาไปหาดิฉันสักหน่อย ไปได้ทุกเวลาแหละกลางค่ำกลางคืนได้ทั้งนั้น ดิฉันจะรอคุณด้วยความหวัง ”

แล้วหล่อนก็เดินออกไปจากบ้าน “ พชราภรณ์ ” โดยไม่สนใจกับ ๔ สหายเลย เจ้าแห้วยกมือไหว้หลังเดินวนเวียนไปมา วางท่าสง่าผ่าเผย กิมหงวนผลุดลุกขึ้นยืนทันที ยกมือจับแขนเจ้าแห้วบีบ

“ แห้ว พวกกันไปหาท่านอาจารย์ฝั่งเดี่ยวนี่ กันอยากลงสาริกาบ้าง เสียเท่าไรเสียไป ”

นิกรพูดเสริมขึ้น

“ กันด้วยคนโง่ ”

เจ้าแห้วหัวเราะชอบใจ

“ เห็นจะลำบากสักหน่อยครับ ท่านอาจารย์ไม่ยอมลงสาริกาให้ใครง่าย ๆ นอกจากลูกศิษย์ที่รักใคร่จริงๆ รับประทานผมเป็นลูกศิษย์ท่านมาหลายปีแล้ว ตั้งแต่ท่านอาจารย์ยังไม่ใคร่จะมีชื่อเสียง ผมแอบไปหาที่วัดเสมอ ”

พล ตามว่า “ แล้วทำไมท่านถึงสึกเสียล่ะ ”

“ รับประทานถูกหาว่าเป็นปราชูตครับ ”

ดิเรกหัวเราะก๊าก

“ ปราชิกโง่ ไม่ใช่ปราชูต ”

“ อ้าว- รับประทานคุณหมอมไม่เข้าใจ ปราชิกหมายความว่า เป็นไปแล้ว ส่วนปราชูตน่าจะกำลังจะเป็นหรือเพิ่งเริ่มจะเป็น รับประทานก็น่าเห็นใจหรือครับ ท่านยังไม่แก่ ท่านไม่ใช่พระอริสฺฐพระปฐน ผู้หญิงไปหาแน่นๆทุกวัน ทำเสน่ห์ให้ผู้ชายบ้าง บางคนอยากมีผิวใหม่ รับประทานไปทำเสน่ห์ให้ผิวเกลียด แล้วผู้หญิงเหล่านี้โดยมากมักรักท่านอาจารย์ทั้งนั้น ”

พลยิ้มให้เจ้าแห้ว

“ แกอยู่ที่บ้านเสมอหรือ ? ”

“ ครับ อยู่เสมอ ”

“ พาพวกเราไปหาหน่อยเถอะวะ กันอยากจะได้สาริกาเหมือนอย่างแกบ้าง พวกฉัน ๔ คนงไปหมด ไม่นึกเลยว่าผู้หญิงที่สวยๆอย่างนี้จะมารักแก ”

“ วัชโธ รับประทานยิ่งกว่านี้ก็ได้ครับ พวกคุณจะให้ผมพาไปหาท่านอาจารย์ก็ได้หรือครับ แต่ผมไม่รับรองท่านอาจารย์จะให้สาริกาแก่พวกคุณหรือไม่ ”

กิมหงวนพยักหน้า

“ เอะนะ นั่นเป็นที่ฉันจะพูดกับท่านเอง ขอให้ฉันได้รู้จักท่านเถอะ จะเอาสักกี่พันฉันก็ให้ ”

“ รับประทานไปเมื่อไรล่ะครับ ”

นิกรว่า “ ไปเดี๋ยวนี้นะโง่ ขอลาอาบน้ำเต่างตัว ๑๕ นาทีเท่านั้น ”

ดิเรกหัวเราะในลำคอ

“ อิมพอสซิเบิล ฝรั่งเศสไม่ยอมเชื่อ ”

กิมหงวนชักจิว

“ อ้ายแกมันหัวนอก ไม่รู้จักอะไร ไสยศาสตร์ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล แต่อาจารย์กำมะลอที่มันไม่รู้จริง มันทำให้คนรุ่นหลังหมดความนับถือ เพราะดีแต่จะหลอกหลวงเอาเงินเขา สำหรับอาจารย์ฝั่ง ท่านต้องเก่งแน่ๆ แก คิดดูซิผู้หญิงอย่างคุณมัลลิกา และสุภาพสตรีที่ออกไปเมื่อครุ่นี้ ควรจะหรือจะมารักคนอย่างอ้ายแก้ว นั่นก็เพราะความศักดิ์สิทธิ์ของไสยศาสตร์ ”

เจ้าแก้วค้อน ดร.ดิเรก

“ คุณหมอไม่เชื่อก็อยาไปเลยครับ ”

ดิเรกหัวเราะก๊าก

“ ออไร ไม่มีประโยชน์อะไรที่ฉันจะยอมเป็นฟางไปกับอ้ายพวกนี้ ไปซี เชิญไปลงสาริกา แล้วมาทำให้เมียกันรักหน่อยเถอะวะ ”

เจ้าแก้วจ๊วยปาก

“ ให้ดินตาย รับประทานจนใจเหลือเกินที่คุณผู้หญิงทั้ง ๔ ไปดูหนึ่งยังไม่กลับ ม่ายรับประทานผมจะลองคุณประภาให้คุณหมอเดี๋ยวนี้ ”

พูดขาดคำ ฟอร์ดแก๊งก็เลี้ยวเข้ามาในบ้าน “ พัชราภรณ์ ” ดร.ดิเรกหัวเราะลั่น

“ มาแล้วอ้ายแก้ว แกต้องแสดงสาริกาของแกเดี๋ยวนี้ ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริง ฉันจะยอมนับถืออาจารย์ฝั่งของแก และฉันจะไปลงสาริกาด้วย ”

กิมหงวนเห็นชอบตามดิเรก

“ อ้ายแก้ว แกลองตีกันเมียอ้วหน่อยเถอะวะ ฉันอนุญาตถ้าไม่จริงฉันเตะkena ”

เจ้าแก้วยิ้มแป้น

“ รับประทานผมนอนให้กระต๊อบเลยครับ เอาละครับจะแสดงให้คุณ ”

ฟอร์ดแก๊งแล่นมาหยุดห่างจากเรือนต้นไม้เล็กน้อยแพนภาพยนต์ทั้ง ๔ นาง ซึ่งไม่เคยขาดแม้แต่โปรแกมเดียว พวกกันก้าวลงมาจากรถแล้วเดินเข้ามาหา ๔ สหาย ๔ นางแต่งดำเหมือนกัน

เจ้าแก้วพนมมือ ทำปากหมุบหมิบว่าคาถาเลี้ยงไปยืนใต้ต้นมะม่วง ย่องเข้าข้างหลัง ๔ นางยกมือขึ้นตีกันนวลละออเพียง

“ ว้าย ” แม่เสื้อร้องขึ้นด้วยความตกใจ

พล , นิกร, กิมหงวน และ ดร.ดิเรก ยืนตะลึงพริ้งเพลิด แทนที่นวลละออจะโกรธกลับยิ้มแป้น

“ อู๊ย พ่อแก้วดอกหรือ ” พูดพลางเดินเข้ามาหาเจ้าแก้ว

“ เฮ้ย ” กิมหงวนร้องลั่น “ ถอนคาถาไว้ย ออ้ย - - ”

นวลละออจับมือเจ้าแก้วไว้

“ แก้วจ๋าฉันรักแกหัวเหลือเกิน คีนี่ฉันจะฆ่าเฮีย แล้วฉันจะหนีมาอยู่กับพ่อแก้ว ”

“ ว้าย ” อาเสื้อร้องสุดเสียง วิ่งเข้าไปกระโจนแตะเจ้าแก้วปลุกเข้าให้ “ บอกให้ถอนคาถา อ้ายเปรต ”

“ รับประทานถอนแล้วครับ ”

นวลละออยนิ่ง เหมือนคนที่ถูกสกัดจิต หลอนหันมาทางเพื่อน ๆ ทันใดนั้นเจ้าแห้วได้ยกมือตีกัน นันทา, ประภา และประไพ อีกทีละคน ๓ นางสะดุ้งเฮือกหันมาทางเจ้าแห้วทันที

“เฮ้ย “ ๔ สหายร้องพร้อม ๆ กัน

ประไพทรุดตัวลงนั่งคุกเข่า ยกมือทั้งสองไปข้างหน้า

“แห้วจ๋า พ่อยอดดวงใจของไฟ พ่อแห้วมาเป็นผัวไฟเถิดนะคะ “

“ตายห่า “ นิกร์ร้องลั่น “อย่าไว้ใจแห้วเมียข้าเสียคนไปแล้ว “

เจ้าแห้วทำปากหมุดหุบ แล้วเป่าพรวด ประไพยืนขึ้นอย่างงงๆ นันทา กับ ประภา ก็มีความรู้สึกคล้ายกัน กิมหงวนลือคอคอเจ้าแห้วไว้ พุดกับเมียของเขา

“ไป – ไปขึ้นบนตึก “

นวลละออยยิ้มแห้ง ๆ

“เฮ้ยคะ นวลเป็นอะไรไปนี่ มีนศึระชะแล้วกึ่งๆ เหมือนกับจะเป็นลม “

“เอาเถอะ อย่าถามเลย ขึ้นอยู่ข้างประเดี้ยวเสียที อ้ายแห้ว “

๔ นางไม่พูดอะไรกันอีกเลย พวกขึ้นเดินขึ้นไปบนตึก เจ้าแห้วยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ พุดกับ ๔ สหาย

“ไงครับ รับประทานเห็นหรือยัง คุณหมอเชื่อไหมครับว่าสาริกาของผมเป็นของศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่ อิมพอลิเบล อย่างที่คุณหมอว่า “

“เวิ้ล เวล เหว่อ ฝรั่งเศสแล้วไว้ย มันเป็นแปลกและไม่ใช่แปลกนิดหน่อย แปลกเอามากที่สุดไป – แห้วพาดันไปหาอาจารย์แกเดี๋ยวนี้ เสียเท่าไรเสียไป “

ก่อนพลบค่ำวันนั้นเอง

สตูดิโอเก็งกันำ พล, นิกกร , กิมหงวน และ ดร.ดิเรก เข้ามาในตรอกตรีทศเทพ เจ้าแห้วทำหน้าที่เป็นคนขับสตูดิโอเก็งกัแล่นเข้ามาหยุด หน้าเรือนชั้นเดียวหลังหนึ่ง สถานที่นี้แหละ เป็นสถานของท่านอาจารย์ผ่อง อาจารย์ไฮศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง

“นี่แหละครับ บ้านท่านอาจารย์ “

“ทำไมถึงเจียบยั้งงี้ละ ท่านอยู่กับใครวะ “ พลถาม

“อยู่กับเด็กรับใช้ สองคนเท่านั้นแหละครับ แล้วก็กุมารทอง “

ดิเรกทำหน้าที่

“กุมารทอง โอ – โกลเด้นบอย ฝรั่งเศสไม่เคยได้ยิน ว้อท อีส อิท ? “

เจ้าแห้วยิ้มให้ดิเรก

“อิต อีส ผีเด็ก ๆ มันเป็นคุณมาก “

นิกกรยกกำปั้นประเคนหลัง ดร.ดิเรก ดังพลั๊ก

“หมั่นได้ไว้ย คนไทยแท้ๆ ตัดจจริตเป็นฝรั่งไปได้ ประเดี้ยวก็ป็นถูกเตะหรือ “

เจ้าแห้วเปิดประตูก้าวลงจากตอหน้ารถ แล้วพุดกับ ๔ สหาย

“พวกคุณรออยู่ที่รถสักครู่ นะครับ เวลานี้ท่านอาจารย์หมดเวลารับแขกแล้ว ท่านกำลังสวดมนต์ภาวนาบริกรรมคาถาของท่าน ผมจะต้องเรียนให้ท่านทราบว่า พวกคุณเป็นนายของผม อยากจะมาฝากตัวเป็นลูกศิษย์”

กิมหงวนพยักหน้า

“ ดีแล้ว แต่เราไม่มีดอกไม้ธูปเทียนมานี่หว่า ไม่น่าเกลียดหรือ ”

“ รับประทานไม่เป็นไรครับ ท่านอาจารย์มีชาย “ พุดจบเจ้าแห้วก็เดินชนไปบนเรือน

๔ สหายนั่งกระสับกระส่ายรออยู่ที่รอด ต่างคนต่างพูดกันถึงสาริกาด้วยความเลื่อมใส กิมหงวนว่า ถ้าได้ลงสาริกาวันนี้ เขาจะถือโอกาสทดลองสาริกาเล่นแถวตลาดบางลำภู ต่างคนต่างจะเฝ้าผู้หญิงสวยๆ

ในราว ๕ นาที เจ้าแห้วก็โผล่หน้าออกมาที่ประตูนอกชาน

“ รับประทานเชิญบนเรือนครับ ”

พล , นิกร , กิมหงวน และ ดร.ดิเรก รีบผลุนผลันลงมาจากรถ เดินขึ้นไปบนเรือนอาจารย์ฝั่ง ถอดรองเท้าวางไว้บนคั่นบันได ต่างสำรวจมกิริยามารยาทให้เรียบร้อย เจ้าแห้วพาเข้าไปในห้อง ทุกคนรู้สึกตื่นเต้นอย่างไรชอบกล

กะทาศายคนหนึ่งอายุในราว ๔๐ ปี นุ่งขาว ห่มขาว มีลูกประคำสีดาคัล้องคอ กำลังนั่งหลับตาพนมมือทำปากหมบหมิบ ซ้ำๆตัวมีบาตรใส่น้ำมนต์ ด้ายสายสิญจน์ และหวายเส้นเล็กๆวางอยู่ ด้านหลังเป็นโต๊ะสี่เหลี่ยมปูผ้าขาว บนโต๊ะมีกะโหลกผี ๒ ศีรษะขัดเป็นมัน มีหัวฤาษี พานพุทธรูปและพานดอกไม้ กระถางธูปเทียน พระเครื่องกลางต่างๆ

“ นั่งลงครับ นั่งเฉยๆ “ เจ้าแห้วกระซิบบอก

๔ สหายปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าแห้ว ทอดตัวนั่งพับเพียบเรียบร้อย จ้องตาเขม็งมองดูท่านอาจารย์อย่างเลื่อมใส

อาจารย์ฝั่ง เจ้าของร่างอ้วนเตี้ยพุงพลุ้ยพูดขึ้นดังๆ

“ หา ? ว่าไฉนนะ ”

ดิเรกหน้าตื่น หันมาถามเจ้าแห้ว

“ แกพูดกับใครวะ ”

เจ้าแห้วจู้ปาก

“ พูดกับผีครับ ”

ดร.ดิเรกพยักหน้าซ้ำๆ นักวิทยาศาสตร์กำลังเผชิญกับนักไสยศาสตร์ อาจารย์ฝั่งพูดต่อไปคล้ายกับว่าแกพูดกับใครคนหนึ่ง

“ เอ็งมันเหลวไหลมาก มีอย่างหรือจะงานเท่านี้ทำไม่สำเร็จ หา? ยังจะแก้ตัวอีก ข้าจะเอาเอ็งไปถ่วงละเลียงไว้เสียชั่ววูบ ว่าไฉนนะ ผีเรือนบ้านนั้นมันแข็งยังงั้นเออะ เอ็งสู้มันไม่ได้รี บู้ไธ- อ้ายกุมารทอง คุณนายเขาจ่ายเงินให้ข้าแล้วเองเหลวไหลอย่างนี้ เขาตำข้านะซี ไป-ไปใหม่ ไปเดี๋ยวนี เข้าสิงนางเมียน้อยเลย เข้าใจไหมละ ตับได้ใส่พุงกินให้หมด-เออ – ถูกละ เออ-ยังงั้นซี ช่วยพ่อน้อยเออะลูก เออ – เออ ”

ดร.ดิเรก ทำหน้าเล็กน้อยมองไปรอบๆห้อง ท่านอาจารย์ยิ้มตาขึ้น ทันใดนั้น ๔ สหายก็ก้มลงกราบพร้อมกัน

“ อ้อ- สวัสดิ์ คุณพล คุณนิกร คุณกิมหงวน และคุณหมอดิเรก ”

อาเสี่ยสะดุ้งโหยง

“ เอ๊ะ! ทำไมอาจารย์รู้จักชื่อพวกผมละครับ ”

อาจารย์ฝั่งยิ้มเป็น

“ทำไมผมจะไม่รู้ พอรอดคุณแล่นเข้ามาในตรอก ฝึมนกับอกผมแล้ว พวกคุณให้นายแห้วพามาสมัคร เป็นลูกศิษย์ผมใช่ไหมล่ะ “

นิกรเขยิบเข้ามาใกล้อาจารย์

“ ถูกแล้วครับ พวกเราได้เห็นสรีระของเจ้าแห้วก็รู้สึกนับถือท่านอาจารย์มาก เลยมากرابเท้าขอเป็นศิษย์ “

ดร.ดิเรก พุดเสริมขึ้น

“ ผมอยากได้สรีระอย่างเจ้าแห้วครับ ท่านอาจารย์ “

กิมหงวนว่า “ กรุณาทำให้เราเถอะครับ “

อาจารย์ฝั่งหนึ่งเงยไปสักครู่

“ พวกคุณมาถึงก็จะเอาของดี ผมให้ไม่ได้จนกว่าผมจะเห็นอกเห็นใจพวกคุณ เจ้าแห้วนะมันลูกศิษย์ผมมานานแล้ว “

กิมหงวนก้มลงกราบ

“ เอาเถอะครับ อาจารย์จะคิดค่าป่วยการเท่าไร ผมยินดีจ่ายให้ “

“ อ้าว ถ้ายังงั้นก็เป็นกรแลกเปลี่ยนกันไม่ใช่ลูกศิษย์ก็ได้เหมือนกัน แต่คุณจะทำล้าสู้ราคาหรือ ผมบอกราคาคุณก็จะไม่เอาเท่านั้น “

เสี่ยหงวนยิ้มแป้น

“ ท่านอาจารย์คงไม่ทราบว่ พวกเราเป็นเศรษฐีผู้ซื้อครับ เท่าไรก็เอา แต่ท่านอาจารย์ต้องลงให้พวกเราวันนี้และเดี๋ยวนี “

อาจารย์ฝั่งหัวเราะ

“ ทำไมถึงร้อนใจนัก “

พลว่า “ เราอยากได้ครับ มีผู้หญิงหลายคนที่ย่อยหยิ่งจองหงกับผม ผมจะทำให้เข็ดทีเดียว ท่านอาจารย์กรุณาเถอะครับ ไหนๆพวกผมก็อุตส่าห์มาจนถึงนี้ “

อาจารย์ฝั่งหนึ่งตรึงตรอง สักครู่ก็พูดกับ ๔ สหาย

“ ถ้าคุณต้องการผมคิดค่าป่วยการ คนละ ๑,๐๐๐ บาท

นิกรสะดุ้งโหยง

“ ตายห่า ! ทำไมถึงแพงนักล่ะครับ “

อาจารย์หัวเราะ

“ คิดเผิน ๆ มันก็แพงพออยู่ แต่คิดให้ดี ๑,๐๐๐ บาทไม่แพงเลย คุณต้องการผู้หญิงคนไหนเป็นเมียก็ได้ จะหาเมียวันละกี่ร้อยก็ได้ “

กิมหงวนพูดโพล่งขึ้น

“ จริงครับ ไม่แพงเลยท่านอาจารย์ ตกลงเถอะครับ “

“ ตกลงผมจะเริ่มทำพิธีเดี๋ยวนี “

ดร.ดิเรกยกมือเขี่ยแขนกิมหงวน

“ กันมีเงินติดตัวมาเพียงสี่ร้อยบาทเท่านั้น “

นิกรว่า “ กันมีมาสองสลึงเท่านั้น “

อาเสียพะยักหน้า

“ไม่เป็นไรกันออกให้ก่อนทั้ง ๓ คน กันมีเงินมาเกือบหมื่นบาท ถ้าวันหลังใช้กันก็แล้วกันนะ “

๔ สหายปริกาหารหรือกัน ในที่สุดก็ตกลง อาจารย์ผ่องยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ เริ่มต้นทำพิธีด้วยการขอทรัพย์
ก่อน

“โปรดจ่ายเงินค่าบูชาครูให้ผมก่อนครับ สีคน ๔,๐๐๐ บาท แล้วก็ค่าดอกไม้ธูปเทียนอีก ๔ ชุด ๔๐๐ บาท “

พลกลืนน้ำลายเอื้ออึก

“ ดอกไม้ธูปเทียนอะไรกันครับถึงแพงนัก “

“ อ้าว ดอกไม้ธูปเทียนที่ผมเสกแล้วนะซีคุณ ต้องเข้าพิธีตั้งหลายวัน “

กิมหงวนพูดตัดบท

“ เอาน่า เท่าไรก็เท่ากัน ฆ่าควายมัวเสียตายฟรี “ พุดจบก็ล้วงกระเป๋าทางเกงหยิบธนบัตร ๑๐๐ บาท
ใหม่เอี่ยมปึกเบ้อเร่อ ออกมานับส่งให้อาจารย์ผ่อง ๔๔ ฉบับ เป็นเงิน ๔,๔๐๐ บาท “

หลังจากนั้นท่านอาจารย์ก็เริ่มปลุกเสกสาริกา ใช้เหล็กปลายแหลมขีดเขียนที่พื้น ๔ สหายที่ละคน แกว
สวดคาถาเพิ่มพาดตลอดเวลา

“ อิมัง สังฆัง อิมัง สัพพีตีย โหตุ สุรา เมระยะ มัชชะปะมา กาเมสุมิจฉา อิมัง ๆ ๆ สังฆัง พุทธัง
พุทธัง ๆ เพียง ! “

สิ้นเวลาครึ่งชั่วโมง การลงสาริกาให้ ๔ สหายก็เสร็จเรียบร้อย ท่านอาจารย์สอนคาถากำกับ และการ
สอนคาถาให้เป็นคาถาสั้นๆจำได้ง่าย แล้วอาจารย์ก็พูดกับลูกศิษย์ผู้มีเกียรติทั้ง ๔

“ เอละครับ เสร็จเรียบร้อยแล้ว สาริกาที่ผมลงให้จะเริ่มตั้งเป็นผลตั้งแต่นี้เป็นต้นไป “

๔ สาธุศิษย์ปีติยินดีไปตามกัน

“ ขอขอบคุณมากครับ ท่านอาจารย์ “ กิมหงวนพูดยิ้มๆ “ ผมลาละครับ ผมจะไปทดลองแถวตลาด
บางลำภูเดี๋ยวนี้ “

“ ครับ เชิญครับ ถ้าไม่ได้ผลมาเอาเงินคืนไป คุณจะทำไมกับผมก็ยอม “

ต่างคนต่างกราบอาจารย์ แล้วลุกขึ้นเดินออกไปจากห้อง เจ้าแห้วพูดกับ ๔ สหาย “ รับประทานไปรอที่
รถก่อนเถอะครับ ผมจะขอแบ่งเปอร์เซ็นต์กับท่านอาจารย์ก่อน “

๔ สหายยิ้มเล็กน้อย พวกมันลงไปจากเรือน เริ่มต้นสอดสายตามองหาผู้หญิงสาว แต่ก็ไม่มีทีท่าแต่ย้ายแก่
ดิเรกอยากจะทดลอง นิกรห้ามไว้นั่งรออยู่ในรถสักครู่ เจ้าแห้วก็ลงมาด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส

ใน ๕ นาทีนั้นเอง สติ๊ดแก๊งก็พา ๔ สหายมาหยุดในรางรถราง ห่างจากปากตรอกตลาดทุเรียนไม่กี่
มากน้อย

กิมหงวนยกมือตบป่าเจ้าแห้ว

“ แกเอารถกลับไปบ้านก่อนเถอะวะแห้ว เรา ๔ คนจะเที่ยวแถวนี้ หาผู้หญิงสาวๆไปดวงคนละคน คืนนี้
เราอาจจะกลับบ้านดึกหน่อย “

เจ้าแห้วอมยิ้ม

“ รับประทานดีเหมือนกันครับ แล้วถ้าคุณผู้หญิงถาม “

นิกรว่า “ โทหกไปตามเรื่องชีวะ การโทหกมันยากเย็นอะไร “

๔ สหายพากันก้าวลงจากรถ ต่อจากนั้นเจ้าแห้วก็ขับรถบึ่งไปทางวัดบวรฯ พล , นิกร , กิมหงวน และ ดร.ดิเรก ต่างเชื่อมั่นว่า เดี่ยวนี้ตนเป็นผู้พิชิตผู้หญิงแล้ว

ผู้หญิงสาวคนหนึ่ง รูปร่างสูงโปร่งและใบหน้าสวยเก๋ยื่นชื้อหนังสือพิมพ์อยู่ที่หน้าร้านปากตรอกตลาดทุเรียน กิมหงวนเห็นเข้าก็หยุดซังก

“ กั้นลองก่อนไว้ย นัน- แม่คนนั้นเข้าที่เหลือเกินผิดนักก็พาขึ้นสามล้อไปเลย “

นิกรคว้าแขนกิมหงวนไว้

“ ให้กั้นก่อนเถอะน่า แม่คนนี้สวยจังกั้นชอบ “

“ น่าให้กั้นก่อนเถอะแห้วเอาใหม่ซี “

นิกรจึยปาก

“ เอาตามใจ เข้าไปซี พวกเก๋ยนี้แหละ “

กิมหงวนสำรวจจิตใจให้มั่นคง นึกถึงคุณท่านอาจารย์ฝอง แล้วว่าคาถาเบาๆ แต่แล้วก็ยกฝ่ามือผลักหน้าชายหนุ่มคนหนึ่ง

“ ฟังอะไรเล่า “

นายคนนั้นยิ้มแหยๆ รีบเดินหนีไปทันที อาเสียทำปากหุบหมีบว่าคาถา ๓ ครั้ง เดินเข้าไปหยุดยืนข้างหลังหญิงสาวซึ่งกำลังเลือกชื้อหนังสือพิมพ์ กิมหงวนหันมามีกับเพื่อนเกลอของเขาที่มีดีกั้นหญิงสาวทันที หล่อนสะดุ้งโหยง

“ อู๊ย “ แล้วหันมาทำตาเขียวกับเสียหงวน

อาเสียเป่าคาถาพรวดไปที่หน้าหล่อน

“ อย่าอู๊ยเลยครับ ไปกับผมเถอะ “

ทันใดนั้นหญิงสาวได้เงื้อมมือขึ้นสุดแขนตบลงบนแก้มกิมหงวนดังขาด

“ นี่แน่ะ คนที่ลึงสาระเลว บ้าระยาเขียว “

“ อ้าว “ อาเสียอุทานดังๆ “ เดี่ยวครับคุณ “ แล้วเขาก็เดินเข้ามาหาเพื่อนของเขา ท่ามกลางสายตากคนหลายๆคนที่พากันมองดูอยู่ “ ยังไงกันไว้สติถึงเป็นยังงี้ไปได้ “

พล , นิกร , ดร.ดิเรก ยืนตะลึง สุภาพสตรีนั้นเดินเข้าไปในตลาดทุเรียน ด้วยความมั่นใจว่าเสียหงวนคงจะเสียสติ ดร.ดิเรกทำตาปริบๆ

“ อาจารย์ตี้มเรากระมังไว้ย “

นิกรว่า “ เจ้าเสียอาจจะว่าคาถาผิด “

“ ไม่ผิดน่า “ กิมหงวนเถียง

“ ยังงั้นกั้นแสดงเอง “ นิกรพูดอย่างมั่นใจ

ผู้หญิงกลางคนคนหนึ่ง แต่งกายทันสมัยรูปร่างอ้วนจ้ำม่ำ ใบหน้าใหญ่หน้าอกแบ่อเร่อแต่ผิวขาวผ่อง เดินผ่าน นิกรรีบว่าคาถาแล้วตีกั้นหล่อนดังป้าบ แม่ตุ่มสามโคกหันมามองดูนิกรแล้วยิ้มหวานจ้อย

“ อู๊ยตาย สวัสดีค๊ะ คุณดอกหรือค๊ะ “

นิกรกลืนน้ำลายเอือก

“ เขิญเถอะพี่สาว ผมล้อเล่นนะไม่มีอะไรหรอกครับ “

หล่อนทำหูตาคะระดกระซ้อย

“ ต้องจริงๆสิคะ ล้อเล่นใช้ไม่ได้หรอก “

นิกรยิ้มแห้งๆ

“ ไม่-ไม่ไหวครับ ผมกลัวพี่สาวล้มทับผมตัวยังกะรถบดถนน “

แม่โง่งค้อนควับแล้วเดินจากไป คราวนี้กิมหงวนเชื่อมั่นว่า เขาคงว่าคาถาผิดจึงว่าใหม่ตั้งๆให้เพื่อนได้ ยิน ถ้าผิดจะได้มีคนชดช้อน

ผู้หญิงสาวเอบางร่างน้อยอีกคนหนึ่ง เดินผ่านหน้ามา กิมหงวนยกมือจับแขนหล่อนไว้

“ ไปไหนครับคุณ “

สาวริกาเกิดผลอย่างรุนแรง หล่อนยกมือขึ้นตบหน้าอาเสี่ยวอย่างแรง

“ อ้ายบ้า อวดดียังงี้หามาจับมือถือแขนนะ ตำรวจ “

คำว่าตำรวจ ทำให้ ๔ สหายรีบโกลยอ้าวข้ามฟากถนนไปทันที ทั้ง ๔ คนรีบขึ้น ๓ ล้อไปหาท่านอาจารย์ เพื่อจะกระเทีบให้สาสม

อีกสักครู่หนึ่งรถจักรยาน ๓ ล้อ ๒ คันก็มาถึงหน้าบ้านอาจารย์ผ่อง พล , นิกร , กิมหงวน และ ดร. ดิเรก รีบลงจากรถวิ่งขึ้นไปบนเรือน

อาจารย์ผ่องนั่งผ้าขาวม้าผืนเดียวนั่งกินเหล้ากับไก่ตอนอยู่ที่ระเบียงหน้าห้อง พอแลเห็นสี่สหายท่าน อาจารย์ก็ตกใจ ดร.ดิเรกล้วงกระเป๋าทาบยื่นพกออกมาถือ

“ อ้ายผ่อง แก่ต้มพวกฉัน เขาเงิน ๔,๔๐๐ บาทคืนมาเดี๋ยวนี้ ม่ายังงั้นยังแก ให้คืนตายซีเข้า “

กิมหงวนพูดขึ้นอย่างเดือดดาล

“ สาวริกาของแกทำให้ฉันถูกตบหน้า ฤยเอาเงินคืนมา “

ท่านอาจารย์ทำหน้าชอบกล

“ แล้วแต่จะโปรดเถอะครับ เงินเจ้าแห้วเอาไปหมดแล้ว ผมได้ไว้เพียง ๑๐๐ บาทเท่านั้นเอง “

พลเอ็ดตะโรขึ้นดังๆ

“ อ้อ ถ้าอย่างนั้นแกกับอ้ายแห้วคบคิดต้มฉันไซ้ใหม่ละ “

“ เปล่าครับ ผมกับเจ้าแห้วเป็นแต่เพียงผู้ร่วมมือ ตัวการยังมีครับ “

นิกรยกเท้าเตะท่านอาจารย์พลักเข้าให้

“ บอกมาเดี๋ยวนี้ใครเป็นตัวการ “

อาจารย์ผ่องหน้าซีด

“ ง่า – เมี่ยๆของพวกคุณนั่นแหละครับ แกอยากได้เงินไปเที่ยวศรีราชา ขอเงินพวกคุณคนละพันบาท แต่พวกคุณไม่ให้ แกเลยให้เจ้าแห้วมาติดต่อ ผมเพื่อจะต้มพวกคุณ ผมได้ค่าป่วยการ 100 บาทเท่านั้นเอง เจ้าแห้วได้ 300 บาท นอกนั้นเมี่ยของพวกคุณได้คนละพันบาท เรื่องมันเป็นอย่างนี้แหละครับ ผมเองไม่ใช่อาจารย์อะไรเลยผมทำงานเป็นคนเลี้ยงม้าบ้านคุณพระอรรคฯ ซึ่งอยู่ติดบ้านคุณนี่เอง “

4 สหายมองดูหน้ากัน แล้วผืนยิ้มอย่างยากเย็น

“ ใญ่ลูกไม้เมี่ยๆของเราเด็ดขาดไหม? ”

กิมหงวนพูดยิ้มๆ พลผืนหัวเราะ

“กันนี่ก็ออกแล้ว ผู้หญิงที่ชื่อมัลลิกา ทำงานอยู่ที่ร้านตัดผมของคุณนวนนั่นเอง อีกคนหนึ่งเป็นเพื่อนกันกับคุณไพ เคยขี้จี้กรายไปรับคุณประไพไปเที่ยว”

ดร.ดิเรกถอนหายใจเฮือกใหญ่

“ไป-กลับบ้านเถอะพวกเรา ไปช่วยกับซ่อมอ้ายแห้วดีกว่า ในฐานะที่มันสมรู้ร่วมคิดกับเมียของพวกเรา”

กิมหวนมองดูท่านอาจารย์อย่างหมั่นไส้แล้วก้มลงเขกศิรีชะดังโป๊ก

“นี่แน่ะ หมั่นไฉนั้ก พงูนี้ฉันจะฟ่องคุณพระ”

อาจารย์ผ่องยกมือไหว้ปะหลก ๆ

“อย่าฟ่องเลยครับ ชื่นฟ่องคุณพระท่านได้ผมออกจากงานแน่ ๆ เพราะท่านชอบกับเจ้าคุณมาก”

เขาหมายถึงเจ้าคุณประสิทธิ์ฯ

๔ สหายไม่พูดอะไรอีก พวกมันลงมาจากเรือนท่านอาจารย์แล้วก็ต่างหัวเราะกันลั่น นั่งรถยนต์ออกไป

จากตรอกวัดตรีทศเทพ

☆☆ จบ ☆☆